

[Nyrup Rasmussen]

Endelig er det for det tredje helt afgørende, at investorerne – pensionskasser og andre – kan se, at de kursfastsættelser, der er på de værdipapirer, der handles, er ordentlige, klare og også reelle. Så både af hensyn til det virkelige liv og til retsbevisigheden er der afgørende argumenter for at få et system, der kan fungere.

Jeg har en gang imellem hørt det synspunkt, at der ikke findes nogen eksempler på insiderhandel i Danmark. Hertil er svaret vel, at hvis man iagttager et landskab med det blotte øje sådan lidt på afstand, ser man ikke så mange detaljer, men hvis man har en kraftig og effektiv kikkert, får man straks øje på lidt større bevægelser i landskabet. Sådan er det også her.

Fejlen har igennem for lang tid været, at vi har en lovgivning, en børsreform og nogle børsregler, hvorom det må siges, at der ikke er kontrol eller opfølgende initiativer nok til at sikre, at det, vi vedtager, efterleves i praksis. Det var ikke nogen tilfældighed, at der op til de store bankfusioner var meget omfattende svingninger i kursdannelsen på Fondsbørsen.

Det er heller ikke nogen tilfældighed eller bortforklarlig foreteelse, at der, kort før store virksomheders regnskaber offentliggøres, ofte er ganske betydelige udsving i kursdannelsen, og det er heller ikke nogen tilfældighed, at der forud for offentliggørelsen af store fusioner ofte har fundet omfattende handelsaktioner sted.

Børsmæglerne erkender, at de har et problem, investorerne erkender, at de står over for en meget vanskelig periode med at finansiere de nødvendige investeringer i nye arbejdspladser, medmindre vi får skrappe regler, og også almindelige mennesker erkender problemet. Derfor skal vi have de nye regler, og derfor håber jeg ikke, når vi nu kommer til en saglig udvalgsbehandling, at flertallet af de politiske partier ryster på hånden.

Jeg tror, vi skal bort fra den tese, som mange af os hører i dansk erhvervsliv, ja, mange erhvervsledere nævner det endda og indimellem også politiske partier, at den, der lever skjult, lever rimelig godt. Det skal vi væk fra, det er en for os tilbagelagt strækning. Vi skal over til, at den, der lever åbent og synligt, lever bedst.

Vi skal også regne med, at når enkeltpersoner eller bestyrelser træffer beslutninger, der berører mange mennesker, om store arbejdspladser, skal det være synligt, hvad baggrunden er, og de mange skal have mulighed for at etablere

kontakter, rejse kritik, stille spørgsmål og analysere. Det hører med til de omfattende opgaver, vi skal løfte.

Selv om man aldrig helt kan undgå insider trading, det ved vi fra andre lande, kan vi i hvert fald lave en række konkrete foranstaltninger, og det er naturligvis forslagens intentioner. Det betragter Socialdemokratiet som en slags første skridt, som en slags første indsats.

Det, forslaget tilsigter, er med andre ord at styrke kontrolmulighederne, styrke sanktionsmulighederne og løfte hele vort handelsniveau op til en international standard. Det er den ene side af sagen.

En af de andre politiske partiers ordførere nævnte spørgsmålet om oplysninger fra regnskabssiden, og det er den anden side af sagen. Jeg tror, vi skal følge den op med nye initiativer. Det vil jeg gerne varsle at Socialdemokratiet vil gøre. Jeg tror, at regnskabspligten, oplysningspligten om vores virksomheders regnskaber og tidsrammerne for, hvornår sådanne regnskaber skal fremsendes til Fondsbørsen, efter at de er blevet afklaret, skal strammes, gøres mere åbne og effektiviseres. Det vil give et langt bedre grundlag for fondsbørshandelen.

Jeg skal så bare hæfte mig ved ministerens, synes jeg, konstruktive kommentarer til beslutningsforslaget. Jeg hæfter mig ved, at ministeren positivt vil overveje spørgsmålet om navnenotering, og at en række andre politiske partier var inde på det samme emne. Jeg tror, det er en helt nødvendig foranstaltning, og jeg har også noteret, at fondsbørsvekslererne selv konkret foreslår, at såvel bestyrelsesmedlemmer som direktører og nøglepersoner i øvrigt bør have navnenoteret deres aktier. Det finder jeg overordentlig betydningsfuldt og væsentligt.

Jeg noterede også, at ministeren havde en – i princippet kan jeg vel sige – velvillig overvejelsholdning til spørgsmålet om de 5 pct. i stedet for de 10 pct. Det tror jeg er vigtigt. Jeg bemærkede, at et af de øvrige partier var mere betænkelig, men må bare nævne, at en række andre lande inden for EF-området faktisk har indført 5 pct.-reglen.

Når det gælder Værdipapircentralen, kan man spørge, hvorfor såvel Socialdemokratiet som SF nu foreslår det, når det er så omstridt.

Jeg vil gerne sige, at det er båret af det synspunkt, at når vi nu endelig tager os sammen til at etablere nye regler, skal de også være effekti-